

KÖZÖSSÉG VAGY KÖZÖNSÉG?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022.10.02.

A mai tanításnak egy olyan címet adtam, hogy: *Közösség vagy közönség?* Ezt egy a szolgálókonferencián hozta elő az Úr, ott beszéltem erről a témáról, és többen jelezték a szolgálók közül, hogy jó lenne, ha ezt a gyülekezet is hallaná. Ebből egy olyan kivonatot szeretnék elmondani, ami nem konkrétan csak a szolgálókra van kihegyezve, habár mindannyian szolgálók vagytok. Tehát ha ezt teszem, akkor sem tévedek nagyot, mert mindannyiunkat Isten elhívott arra, hogy Őt szolgáljuk, és bármennyire úgy gondold, hogy téged nem, bizony te is el lettél hívva, hogy Őt szolgáljad. Az, hogy imádkozol másokért, már ez is egy szolgálat. Ez a szolgálata pedig megvan minden hívőnek, hiszen az Írás felszólítja a hívőket, hogy imádkozzatok egymásért! A Jakab levélben is olvassuk, „mert igen hasznos az igaznak buzgósgos könyörgése.” Mivel mindannyian igazak vagyunk Krisztusban, a Bárány vére által, mint ahogy az előbb énekeltük is, egy ilyen jellegű szolgálatunk mindannyiunknak van.

Hogy miért is időszerű ez az üzenet? Mert nagyon sokan tagadják a közösséget, nagyon megszorodott azok száma, akik magányos farkasok, akik úgy gondolják, hogy ők sikerre jutnak mások nélkül. Ők majd egyedül be tudják tölteni azt a munkát, amit Isten egyébként nem egy személyre, hanem a közösségre helyezte. A mai üzenetben arra szeretnék rámutatni, hogy Isten hogyan gondolkodik erről. Azt, hogy mi hogyan gondolkodunk erről néha, látjuk a gyakorlatban. De nagyon-nagyon elharapódzott és a korunk paradigmája, hogy ez a korszellem, amiben most élünk, ezt igen támogatja, tehát most elharapódzott egy új antikrisztusi szellemség az egész világon. Krisztusellenes, János ír erről az első levelében, hogy sok antikrisztus van már ebben a világban, sok antikrisztus jött el. Mit jelent az antikrisztus? Krisztusellenes. Hogy mindaz, ami krisztusi érték, mindaz, amit Isten normálisnak, tökéletesnek mond, ami az Ő teremtett rendjéhez tartozik, mindazt a gonosz próbálja felborítani, és most egy ilyen korszellem uralkodott el. Ez kezdődött Amerikában, majd Európában is, és látjuk, hogy ez is azt célozza, hogy a közösségeket szétrombolja, hogy az embereket elidegenítse egymástól, és főleg a krisztusi értékeket támadja. A házasság kérdését, a nemiség kérdését például. De amit Isten utálatosnak mond a Bibliában, és istentelennek és abnormálisnak mond, az úgy van! Ha Isten azt mondja, hogy ez így nincs rendben, akkor ez így nincs rendben! És látjuk, hogy az az istentelen ideológia, amiket hirdetnek, hova juttatják az embereket. Milyen nyomorúságba juttatják az embereket, ha valaki Isten nélkül akar uralkodni, és a krisztusi értékeket kidobja a kukába.

Erről azért beszélek, mert ezekért kell imádkozni, hogy ezek az antikrisztusi erők megtörjenek, és ami meg van írva, az meg is fog történni, Jézus nem titkolja, a Máté evangélium 24. részében olvasod, hogy az utolsó időkben bizony történnek ilyen dolgok. Azt mondja Jézus, hogy ne rettenjete meg ettől, és meg is keresem az Igét. Nem küldtem el ezeket előre, úgyhogy tudom, hogy nagyon ügyesek a vetítésők, és gyorsan megtalálják. A Máté evangélium 24. részében beszél Jézus az utolsó időkkel kapcsolatban, és azt mondja, hogy ne rettenjünk meg ezektől. Ezeknek mind meg kell történniük. Jézus már a templom lerombolása előtt tudára adta tanítványainak, hogy igenis lesznek ilyen dolgok. A 24,5-től kezdjük:

Máté 24,5–9.

5. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhítenek.

Az elmúlt időszakban körülbelül a zsidók vagy negyven messiást követtek, miután elutasították Krisztust. Megtévesztették őket emberek. Jánosnak és a korai tanítványoknak is kellett foglalkozniuk a hamis tanítókkal, akiknek az volt a céljuk, hogy eltérítsék az embereket, hogy elvegyék a figyelmüket a Messiásról, az igazi Messiásról. És tudjuk, hogy mi lett ennek a vége. Krisztus után 135-ben odáig jutott a dolog, hogy 70-ben Titusz seregei lerombolták a templomot, Vespasianus kezdte meg a templomnak az ostromát, és az ő fia, Titusz fejezte be. Lerombolták a

jeruzsálemi templomot. Jézus előre megmondta, hogy ez fog történni. Büszkék voltak a templomokra. Büszkék voltak a vallásukra, hiszen a judaizmus az a templom köré és a törvény köré épül, az az alapja, most pedig lerombolták a templomot.

Utána elkezdtek követni sok-sok hamis messiást, ők egy harcias, olyan messiásra gondoltak, akik fegyvert fognak, és fegyverrel majd ki fogják űzni a rómaiakat és az ellenséget, a zsidók egy ilyen szabadulásra gondoltak. Ilyenek voltak a zélóták. Annak idején, akik jártunk Izraelben, Kumránban, ott beszéltek róluk, még az idegenvezetők is, és egy ugyanilyen ember volt, aki elhitette a zsidó népet, Bar Kohba, hallottatok erről, ugye még van is egy ilyen játék, ez is onnan van. Krisztus után 132-135-ig odáig jutottak, hogy egyszerűen kitiltották a zsidókat, ez lett a vége a tévelygésnek és a hamis tanításnak, hogy kitiltották a zsidókat. Nem mehettek be Jeruzsálembe, még harminc kilométerre sem közelíthették meg Jeruzsálemet, így szétszóródtak, diaszpórába kerültek a zsidók. A Római Birodalomban egyébként 80%-ban éltek diaszpórában a zsidók, és ennek megvolt a haszna az Evangéliumra tekintettel. De mit mondott Jézus? Azt mondja:

6. Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljete, de mindezeknek meg kell lenniük. De ez itt még nem a vég.

Tehát az, hogy háborúk vannak, hogy járványok vannak, ezek mindig voltak, vannak és lesznek, amíg világ a világ. És ilyenkor, amikor jön egy rendkívüli helyzet, akkor általában az emberek mindig a világ végét kiabálják. Az, hogy mikor jön el az Úr, meg hogy mikor tesz pontot a végére ennek a világkorszaknak, az az Ő kompetenciája, nem pedig a miénk. A mi kompetenciánk az, hogy hirdessük Krisztust, hirdessük az Urat, hirdessük az Evangéliumot, mert Isten azért tűr hosszan, hogy sokan megtérésre jussanak, hogy el ne vesszenek, és ez az oka annak.

7. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálok, és földindulások mindenfelé.

Akkor még valószínűleg nem ismerték a gázfűtést meg a benzin meghajtású autókat, és erről itt nem szól az Írás, de azt ne felejtjük el, hogy az Evangéliumok kétezer évvel ezelőtt íródtak.

8. Mindezek pedig a sok nyomorúságnak a kezdete.

9. Akkor nyomorúságra adnak majd benneteket, és megölnék titeket; és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevéért.

Ezek a próféciák részben már beteljesedtek, hiszen amióta a kereszténység létezik, azóta üldözik, és azóta kergetik a Krisztust. Abban a korban mindenféle ideológia volt, az uralkodó vallás akkor a hellenizmus volt, és voltak a sokisten hívők, úgy hívták őket, hogy politeista, ha halljátok ezt a szót, akkor azt jelenti, hogy: sokistenhívő, és volt a monoteista, tehát az egyisten hitűek. Ilyenek voltak akkor a zsidók, akik egy Istenben hittek, az egy Istent imádták, az egy igaz Istent, Ábrahám, Izsák, és Jákób Istenét, az Urat.

Tehát erről szól a történet és ilyen korban élünk ma is, és bizony ez a kor, amiben most élünk, nem kedvez a közösségeknek. A sátánnak mindig is az volt a terve, mindig is az volt a célja, hogy a közösségeket megossza. Azt pedig, hogy minket Isten pedig elhívott az egymással való közösségre, írja a Biblia:

1Korinthus 1,9.

9. Hű az Isten, aki elhívott titeket az Ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.

Tehát ez az első közösség, amire Isten elhívott minket. Teológiai értelemben a kereszténységet vallásnak nevezik, de igazából a kereszténység nem vallás, hanem egy személyes kapcsolat a hívőknek Istennel. Egy személyes kapcsolat. Ettől függetlenül Isten nemcsak a Vele való közösségre hívott el bennünket, most olvastam fel az úrvacsorai Igéket, amiket szoktunk használni, és vissza is lapozom gyorsan a Bibliámat, hanem elhívott az egymással való közösségre is.

1Korinthus 10,15–17.

15. Úgy szólok hozzátok, mint bölcsekhez, ítéljétek meg ti, amit mondok.

Ezt a korinthusi gyülekezetnek mondta. Úgy beszél róluk, mint elhívott szentekről. Mit jelent a szent? A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített. Isten számára elkülönített. Sokszor felmerül kérdés, hogy vannak-e szent helyek például a kereszténységben? Én azt mondom, hogy

igen. Ez, ahol vagyunk, ez is egy szent hely. Mert ez Isten számára van elkülönítve, és ami Isten számára elkülönített, azt nem használjuk közönséges dolgokra. Neked is vannak ilyen dolgaid, még szent tárgyad is van, például ilyen a Biblia. Ugye? Tehát ezt sem használod pohártartónak, meg nem teszed a széklába alá, ha billeg. Igaz? Tehát ez egy elkülönített, egy szent dolog, ami Isten számára van elkülönítve. Még szent időd is lehet, sőt kell, hogy legyen, amit az Isten számára elkülönítesz. Tehát vannak igenis olyan dolgok, amit nem közönséges dolgokra használunk, hanem az Isten számára elkülönítettük. És ha már nézzük a szent tárgyakat, ezt a kelyhet sem használjuk másra. Miért? Mert elkülönítjük Isten számára, és megtiszteljük ezzel az Urat. Ez az Övé. Nézzük tovább az Igét:

16. A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünké? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é?

Ki a Krisztus Teste? Az te vagy, mi vagyunk, a hívők összessége, az Eklézsia, akik Krisztushoz tartoznak. Ő a Fej. Ő az Atya jobbján ül, mi vagyunk a test, mi végezzük itt a földön a munkát, de Ő a Fej, mert egy kenyér, egy test vagyunk sokan. Folytatom az Igét:

17. Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan; mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk.

Tehát nagyon fontos megértenünk azt, hogy Isten közösségre hívott el bennünket. Az Efézusi levél 5,21-et írtam fel magamnak, és meg is nézzük. Halleluja! Az Ige azt mondja:

Efézus 5,21–23.

21. Vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében.

És itt leírja, itt beszél a feleségekről:

22. Ti asszonyok, vessétek alá magatokat a ~~fi~~ saját férjeteknek, miként az Úrnak.

23. Mert a férj feje a feleségének, mint a Krisztus is feje a Gyülekezetnek, és Ő a megtartója a Testnek.

Nem olvasom tovább, majd ezt otthon megnézik. Tehát alá kell vetni magunkat egymásnak is, Isten félelmében. Isten miért hozta létre egyáltalán a közösségeket? Ugye az elmúlt alkalommal a Jézus Krisztus ígéretéről beszéltem, amikor megígérte a Szent Szellemet, hogy el fog jönni a Vigasztaló, mert Ő elmegy, és valaki más lesz majd velük, és azt parancsolta Jézus, hogy el ne menjenek addig Jeruzsálemből, amíg a Szent Szellem el nem jön

A Lukács evangélium végén is olvashatjuk, és az Apostolok cselekedetei elején is. Lukács által íródott mindkét könyv, sokan annak idején úgy nevezték, hogy Lukács második evangéliuma, de nem Evangélium, mert az Evangélium mitől Evangélium? Az Evangéliumban benne kell lennie a passiónak, azaz Jézus Krisztus halálának és feltámadásának. Tehát az nem lehet Evangélium, amiben ez nincsen benne, hiszen, ha Pál szolgálatából kivesszük a Jézus haláláról és feltámadásáról szóló üzeneteket, akkor Pál üzenete odavan, hiszen ez a lényege, hogy Jézus meghalt és feltámadott. Mert ha Jézus meg nem halt és fel nem támadott, akkor nincs holtak feltámadása. Ezt mondja Pál apostol, az 1Korinthus 15-ben elolvashatjuk, és azt is mondja, hogy ha pedig a holtak nem támadnak föl, akkor a Krisztus sem támadhatott föl, ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló az én prédikálásom, na de hiába való a ti hitetek is! Mi egy feltámadt, élő Krisztust szolgálunk. Sokan támadtak föl a halálból, mondhatod. Igen, az ószövetségben is támadtak fel, az újszövetségben is, ha a János 11-et elolvasod a Lázár feltámadásáról, ő is feltámadt. Na, de mi történt Lázárral? Meghalt újra. De Jézus nem halt meg újra! Jézus újra él, és ez az Evangélium öröme, hogy Jézus föltámadt. Nézzük tovább! Az Apostolok cselekedetei 1,3-tól kezdjük:

Apostolok cselekedetei 1,3–4; 8.

3. Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nekik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról.

Tehát miután feltámadt a halálból, negyven napig még a tanítványaival volt, azzal a csoporttal, azzal a közösséggel, akiket Ő kiválasztott magának, legfőképpen a tizenkettővel, de nem csak a tizenkettővel, majd mindjárt ezt fogjuk látni. Jézusnak ennél sokkal több tanítványa volt, de a tizenkettő volt hozzá legközelebb. A tizenkettes jelképezi Izrael tizenkét nemzetségét, és amikor tizenkét emberen keresztül szól Isten valakihez, akkor az az egész Izraelnek szól. Az nem csak a

Benjámin törzsének, az nem csak a Júdának, hanem az az egész Izraelnek szól, és a tizenkét tanítvány ezt jelképezi. Az ószövetségben is voltak a pátriárkák. Menjünk tovább!

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem:

Az Atya ígérete a Szent Szellem, ezt már az előző részekből megnéztük a múlt vasárnap is, és egy dologra szeretnék itt rámutatni, hogy ez talán az egyetlen hely, ahol Jézus azt mondja, hogy „várjunk a Szent Szelleme”. Manapság ez nagyon-nagyon divatos megint, hogy „várunk a Szent Szelleme”, „Gyere, Szent Szellem, Szent Szellem, cselekedj az életünkben, Szent Szellem, csinálj már valamit!”. Ilyen imákkal tele vannak a keresztyények. Úgy néz ki, mintha mi szeretnénk használni a Szent Szellemet, de fordítva ültünk a lóra! A Szent Szellem szeretne bennünket használni. A Szent Szellem szeretné, hogy mi mozduljunk, ugyanis majd meg fogjuk látni itt a történetekben, a Szent Szellem nem tud addig mozdulni, amíg én nem mozdulok. Arra megkérhetem őt, hogy mozdítson már meg, az rendben van, de hogy a Szent Szellem mozduljon, arra nem, ezért ezek az imák, ezek a könyörgések, ezek teljesen feleslegesek. A Szent Szellem már eljött, már kitöltetett.

Ez volt az az időszak, amiről az Ige beszél, az a tíz napos időszak, amikor a Szent Szelleme várni kellett, mert a Szent Szellem még akkor nem küldetett el. Isten az ószövetségben is a Szelleme által munkálkodott, ott kiválasztott személyeken, királyokon, papaokon, prófétákon keresztül. Az ószövetségben is Isten Szelleme munkálkodott, de minden esetben embereket használt, éppen a múlt héten volt erről szó, még szamarat is, olyan embereket is, akik tanulatlan emberek voltak, akik engedték, hogy használja őket Isten Szelleme, és most ugyanez a helyzet.

Menjünk a 8-as versre, át fogunk ugorni részeket. Megtörtént, beteljesedett Isten ígérete, tudjuk, hogy pünkösd napján. Pünkösd azt jelenti, hogy ötvenedik, az ötvenedik napon volt a zsidóknak a pünkösdje, ami egyben most már a keresztyények pünkösdje is, és a gyülekezet megalakulása. Ez nagyon-nagyon jól köti össze az Újszövetséget és az Ószövetséget. Vannak olyan téves elképzelések, hogy nekünk nem kell az Ószövetséggel foglalkozni. Az újszövetség az ószövetségi ígéretek beteljesedése. Amit Isten az ószövetségi népének megígért, az teljesedett be az újszövetségben, és ezért nem tudjuk megérteni az Ószövetséget az Újszövetség nélkül, sem fordítva. Ez a 66 könyv egy egységes könyv. 39 ószövetségi és a 27 újszövetségi könyvből áll. Ez egyetlen egy könyv, ami le van írva, ami Isten hamisítatlan Igéje, és ami a mi vezérfonalunk, ami a legfelsőbb értékünk kell, hogy legyen. Isten az Ő igazságát jelentette ki az Ő Igéjében. Azt mondja a 8-as vers:

8. Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és leszték nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Tehát azt mondta, hogy várják be a Szent Szellemet, és a Szent Szellem ereje által, tehát nem az ember természetes képességével, hanem Isten ereje által fogják tenni. Isten Szent Szelleme által. Az a személy, akit Jézus megígért, Ő általa tudjuk befutni azt a pályát, amit nekünk be kell futni, és az Ő ereje által, általa tudjuk elvégezni a bizonyágtételünket, az ígehirdetést, és mindazt, amit Isten ránk bízott. Nagyon fontos megérteni, hogy nem az emberi természetes képességekről van szó!

Kell-e hozzá az emberi képesség is? Igen, a Biblia mondja, épp az előbb idéztem, talán a Kolossé levélben van, hogy „aki alkalmassá tett minket a szentek örökségében lévő részvételre a világosságban”. Azért, mert mi befogadtuk Isten Szelleme, amikor újjászülettünk, új teremtetésekké váltunk, és Isten adott képességeket, adott talantomokat, adott ajándékokat. Ezeket is használnunk kell, mert ahhoz, hogy a gyülekezetbe ma eljöhess, ha autóval jöttél, meg kellett tanulnod autót vezetni, meg kellett tanulnod a KRESZ-t, tehát szükségünk van a természetes képességeinkre is, szükség van a világi bölcsességre is. De nekünk ennél egy sokkal magasabb bölcsességünk van, amit Isten Szelleme által kapunk! Az olyan természetes dolgokat, amit itt a földön használunk, azt bárki tudja használni, de mi az Isten Szelleme által olyan természetfeletti bölcsességet, erőt, hatalmat kaptunk, amivel képesek vagyunk Isten országát képviselni itt a földön. Ez az, ami nincs meg a világnak, ezért a világ ezt nem tudja használni.

Nézzük, a második részt, át fogunk ugrani részeket, mert igazából itt a közösség irányába szeretném a figyelmet fordítani, hogy Isten mit mond a közösségről! Isten akarja-e ezt a közösséget, vagy Isten azt akarja, hogy mindenki külön, szanaszét, ahogy ő gondolja, menjen és végezze a saját akaratából a munkát? Ezért szeretném ezt elmondani, mert ha a Szent Szellemtől van valakinek az indítása, akkor az nem mond Isten Igéje ellen, mert a teljes Írás a Szent Szellemtől ihletett, Istentől ihletett.

Apostolok cselekedetei 2,1.

1. És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának.

Itt találkozunk először a közösséggel. Van egy közösség, amit Jézus hozott létre, tizenkét embert meg még plusz emberek, mert nem csak tizenketten voltak, tudjuk a Lukács 10-ből, hogy hetven tanítványt küldött ki Jézus. Ők is Jézus tanítványai voltak, és olyan szinten volt az a hetven tanítvány, hogy ki lehetett őket küldeni. Jézus három és fél éves földi szolgálata alatt kiképezett annyi tanítványt, hogy ki lehetett küldeni hetvenet. Gondoljatok ebbe bele, és nem csak ennyi volt az összes tanítványa, Jézusnak voltak más követői is, voltak női követői is. Ha nem hiszed, akkor olvasd el a Lukács 8-nak az elejét, az Jézus női tanítványairól szól, és bizony Pál sem volt nőgyűlölő, mert az egyik legkiválóbb igehirdetőt, Apollóást éppen egy nő képezte ki, mégpedig a tiatirai bíboráros asszony magyarázta el neki a Krisztus dolgait, pedig egy hittudós volt. Tehát Isten mindenkit akar használni, ha férfi, ha nő, ha kicsi, ha nagy.

Tehát egyakarattal együtt voltak, volt egy egység, és Isten az egységet tudja megáldani. A sátán az, aki az egységet szét akarja zúzni, szét akarja rombolni, mondtam, ez a korunk paradigmája. Mindent kitalálnak, hogy félj a covidtól, vagy bármitől, mindegy, hogy mitől, csak lényeg az, hogy féljél! Az a lényeg, hogy ne merj kimenni, az a lényeg, hogy tele legyél félelemmel és ne menj a közösségbe! Tudjátok, amikor Isten megteremtette ezt a világot, mindenre azt mondta, hogy „ez jó”. Egy dologra mondta, hogy nem jó az embernek egyedül lenni. Tehát már ott Isten megalkotta az első közösséget, adott neki egy társat. Nyilvánvaló, hogy Isten közösségszármazó.

Három fő dolog történt, amikor a Szent Szellem eljött. Amit eddig megismertünk, tegyük félre most egy kicsit, és képzeljük bele magunkat abba a korba. Judaizmusban, zsidó vallásban éltek a tanítványok. Mielőtt megítélnénk őket, egy kicsit gondolkodjunk az ő fejükkel, hogy akkor és ott mit éltek ők meg. Jön a Szent Szellem. De ki lesz az? Hogy fog kinézni egyáltalán? Kit várjunk? Hogy micsoda bizalmuk, micsoda hitük volt Jézusban, aki azt mondta, hogy ott várjatok a Szent Szellemre. Azt sem tudták, hogy jön el, hogy fog kinézni, de ezek az emberek mégis ott ültek és vártak. Ott voltak százhuszan, összejöttek, imádkoztak. Eltelt egy nap, semmi, eltelt két nap, semmi. Nem tudom, volt-e már, hogy valaki várakozott, amikor egy perc egy évnek tűnik. Ők is ott vártak és nem tudták, hogy ki lesz az, hogy fog kinézni, de ők akkor is ott vártak. És egyszer csak hirtelen megjelent!

Nagyon sokszor, amikor várunk valamire, amikor várjuk Isten ígéretének beteljesedését, akkor úgy tűnik, hogy már sok idő telt el, már mikor, Uram? De Istennél ez úgy van, hogy egyszer csak nagy hirtelenséggel megtörténik. Amikor éppen lehet, hogy nem is várták, akkor történt meg, és három dolog is történt.

Ahogy a sebesen zúgó szélnek zendülése, úgy jött el a Szent Szellem. Itt a pneuma van írva szintén. Tehát a Szent Szellem, mint szél, mint pneuma. És eltelé az egész házat, ahol ülnek. Ez történt először. A következő jelenség, amikor megjelentek előttük a kettős tüzes nyelvek. A tüzellel találkozunk már Mózesnél is az égő csipkebokornál, Dániel könyvében is, amikor bedobták őket a tüzes kemencébe, majd találkozunk a tüzellel a legeslegvégén, amikor az ördögöt a tüzes tóba fogják bedobni. A tűz egyrészt ítéletet is jelent.

A harmadik jelenség az, hogy nyelveken szóltak. Ez a három jelenség itt van mindjárt, ahogy a Szent Szellem megjelent. Mit jelent ez? Isten Szellemének a tulajdonságait. Ő örökkévaló Szellem. A Szent Szellem ugyanúgy Isten, mint Jézus és mint az Atya. Ez nagyon fontos! Egy létezőben három külön személy. Három és mégis egy. Ezt úgy hívják, hogy Szentháromság. Így terjedt el, nem írja a Biblia, de ugyanúgy a Szent Szellem Isten. A múlt héten is beszéltünk az isteni

tulajdonságokról: örökkévaló, mindentudó, mindenhol jelenlevő és mindenható. Ez a négy biztosan jellemzi Őt.

Hogyan reagáltak erre az emberek? Ugyanúgy, mint ma. A 12. versben olvassuk, hogy voltak, akik álmélkodtak, elcsodálóztak. Mi akar ez lenni? Ők voltak a második csoport, akik kérdeztek is. Volt a harmadik csoport, az a kritikus csoport, akik azt mondták, hogy ezek biztosan részegek! Meghozták az ítéletet minden ismeret nélkül, nem érdekelte őket az igazság. Általában a kritikusokat sosem érdekli az igazság, őket csak a saját igazságaik érdeklik. Ma is ilyenek a kritikusok. Látjuk, hogy Jézus kritikusai is ilyenek voltak. Soha semmit nem kaptak Istentől. Egy volt a lényeg, hogy hol és mibe lehet belekötni.

Tehát együtt voltak, amikor kitöltetett a Szent Szellem. Itt látjuk megint, hogy egy közösségi munka folyt. Miután a Szent Szellem kitöltetett, azonnal „Péter előállván a tizeneggyel felemelé szavát és szóla nékik”. Péter kiment prédikálni. Ezt nem egyedül tette, hanem tizenketten mentek ki. Ennek is az a jelentése, hogy figyeljete, amit most én mondani fogok, az az egész Izraelnek szól, az az egész népnek szól! Péter kiment a tizeneggyel és elmondta a pünkösdi üzenetét. Mi történt, miután ezt megtette? Az a gyáva Péter mondják sokan, hogy az a gyáva Péter, miután Jézust megtagadta, miután betöltekezett Szent Szellemmel, megváltozott. Az a gyáva Péter a Szellem erejével egyből hatalmas bátorságot kapott, kiállt Jézus gyilkosai elé és hirdette nekik a feltámadt Krisztust. Ehhez nagyon-nagyon mély meggyőződés kellett, nagyon mély hit, persze az ő tapasztalata is ott volt ebben, hiszen ő maga is találkozott a feltámadt Krisztussal. Hiszen negyven napig még Krisztus tanította őket. Nézzük tovább, hogy mi történt.

Háromezer ember csatlakozott hozzájuk. Ezek nem mind a jeruzsálemi gyülekezetbe mentek, mert ott voltak a diaszpórából összejött zsidók, voltak ott görög nyelvű zsidók, sokféle népből és nációból, de ők mind zsidók voltak, akik följöttek az ünnepre pünkösdi napján. Isten tökéletes időzítése. Egy közösség volt. Összejöttek és egy közösséget alkottak és máris betöltekeztek mindannyian Szent Szellemmel.

Mit csináltak, miután elmentek? Megosztották mindazt, amit ott megtapasztaltak. Isten összehívta őket. Tehát nagyon-nagyon fontos Istennek a közösség. Össze kellett jönniük a legfőbb ünnepeken. Három ilyen fő ünnep van, amin kötelező volt részt venni. Megalakult a jeruzsálemi gyülekezet. A pünkösdi napját a gyülekezet megalakulása napjának hívjuk, amikor megszületett az Egyház, vagy Eklézsia, a kihívottak. Mit tettek mindjárt elsőként?

Apostolok cselekedetei 2,42–43.

42. És részt vettek az apostolok tanításaiban és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és az imádkozásban.

43. Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csodát és jelt tesznek vala.

Mi alakult? Egy közösség alakult. Ezt a közösséget Isten hozta létre. Mit tettek a közösségben a legelső és a legkorábbi tanítványok? Együtt voltak a kenyér megtörésében. A zsidó kultúrában, a zsidó hagyomány rendszerben, ha valaki együtt evett valakivel, az a vele való közösségvállalást jelentette.

Amikor mi itt közösen úrvacsorát veszünk, ez ugyanúgy az egymással való közösségünket jelképezi. Hogy mi egy család vagyunk, mi egy test vagyunk és mi együtt étkezünk. Ennek több jelentése is van, nem akarom allegorizálni, de ez történik ilyenkor, hogy nekünk közösségünk van egymással. Ez is a közösségünkről szól. Nem arról szól, hogy valaki veszi a kenyeret és kiszalad az utcára és ott veszi magához egyedül. Pontosan arról szól, hogy együtt vagyunk, együtt vesszük magunkhoz. Ez azt jelenti, amit jelentett náluk is. A Biblia ma sem jelent mást, mint amit akkor és ott jelentett. Legfeljebb más az üzenete ma a számunkra, de a Szentírásnak az üzenete ma is ugyanaz.

Mi történt, miután betöltekeztek Szent Szellemmel? Azonnal Isten Szelleme elkezdett munkálkodni és elkezdett működni ugyanúgy, ahogy Jézus szolgálatában. Ugyanúgy, mint amikor Jézus kiküldte őket, hogy hirdessék az Evangéliumot, mentek imádkozni. Így kezdődik az Apostolok cselekedetei harmadik rész.

Apostolok cselekedetei 3,1.

1. Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre.

Két apostol, és nem külön mentek. Én nem megyek veled, mert én sokkal nagyobb apostol vagyok, mint te! Ezek hogyan mentek? Együtt! Hova mentek? Imádkozni! Mit jelent ez? Azt, hogy voltak imakörök, volt, hogy együtt imádkoztak. Volt egy közösség, ahova elmentek imádkozni. Nem külön ment Péter meg János valahova imádkozni, egy külön csoporttal, hanem együtt.

Erre szeretném, ha figyelnék, amit az Ige ezzel kapcsolatban mond. Imádkozás órájára, kilencre. Az nem reggel kilenc, mert az időszámítás a zsidóknál hat órától kezdődik. Tehát az van, amikor délutánra esett. Csak mondom, mert vannak, akik ebből is dogmát csinálnak. Vannak olyan gyülekezetek, hogy csak reggel kilenctől tartanak imakört, mert az apostolok is akkor imádkoztak. Menjünk tovább és nézzük meg, hogy mi történt.

Mentek imádkozni és meggyógyult az anyja méhétől fogva sánta ember, és ennek nagyon-nagyon örültek. Összejöttek az emberek, mindenki ismerte. Ő egy VIP-s koldus volt, mert azért nem mindenki koldulhatott a templom előtt ott sem. Azért ez nagy kiváltság volt. Nem mindegy, hogy hol koldult egy koldus, ő ott koldult és most meggyógyult. Mindenki ismerte őt.

Itt tett Péter bizonyosságot arról, hogy ne ránk nézzetek, nem mi voltunk, hanem az a názáreti Jézus, akit ti keresztre küldtetek. Elmondta az üzenetét, és most itt nem tudjuk, hogy ötezren fogadták-e el az Urat. Itt megoszlanak a vélemények. Egy dologban egyezünk meg, hogy minimum ötezerre nőtt azoknak a száma, akik krisztusivá lettek a zsidókból.

Közösen voltak és együtt voltak. Pétert és Jánost elvitték fogságba és megparancsolták nekik, hogy a Jézus nevében ne szóljanak. Tehát már megkezdődött az első üldözés. Az első üldözést nem a világ intézte a hívők ellen, hanem belülről jött a belső közösségből, a zsidó közösségből. Az első tanítványok csak zsidók voltak. Zsidó közösség volt. A világ úgy tekintett rájuk abban az időben, mint egy zsidó szektára. A zsidóságnak, a judaizmusnak valamilyen új irányzatának, új ágának tekintették mindaddig, amíg Antiókiába nem került az Evangélium.

Tehát becsukták őket és ez történt. Mire való a közösség? Amikor valakik bajba kerülnek, akkor ott van mögöttük a közösség, és mögöttük is ott volt a közösség. Olvasd el a 4,29-et. Miután lecsukták őket, miután megfenyegették őket, miért imádkozott ez a közösség?

Apostolok cselekedetei 4,29–30.

29. Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és add a Te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a Te beszédedet,

Nem azt mondták, hogy itt üldöznek bennünket, bújjunk el valahova, tűnjünk el innen, mert itt még bármi történhet velünk! Nem! Hanem egyszerűen erőt kaptak a Szellem által, és a közösség együtt imádkozott. Miért? Azért, hogy az Úr foglalkozzon az ellenséggel.

30. A Te kezdet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a Te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által.

Nem azért imádkoztak, hogy a Szent Szellem mozduljon. Hanem miért? Hogy akik mozdulnak, azoknak adjon bátorságot, azaz a tanítványoknak. A Szent Szellem nem ment ki egyedül Evangéliumot hirdetni soha és nem is fog kimenni, ahhoz embereket használ. Azt mondja a Szent Szellem, hogy én nem megyek sehova, ha te nem mész sehova. Hogy menjek nélküled? Mit csináljak nélküled? Nem azért kell imádkozni, hogy a Szent Szellem mozduljon, hanem azért legfeljebb, hogy a Szent Szellem minket mozdítson meg, hogy menjünk ki és végezzük azt a munkát, amit kell. Az 5. részben pedig azt olvassuk a 12-es versben:

Apostolok cselekedetei 5,12.

12. Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lett a nép között; és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában valának.

Imádkozott a gyülekezet, Isten meghallgatta az imát és meggyógyultak az emberek. Az 5. részben olvassuk Anániás és Safira történetét. Erről sok prédikátor nem szeret prédikálni, én sem. Ez egy olyan egyedi jelenség, amit nem szívesen olvasunk a Bibliában. Nagyon megnőtt a

keresztény közösség és lehet, hogy éppen divat lett egy ilyen sikeres társaságba bemenni. Jöttek emberek rossz indítékkal, akik nem jó indulattal jöttek, akik úgy tettek, mintha a szívéből tennék, és itt egy közösséget alkottak. Beadták az emberek a vagyonukat és egy vagyonközösséget is alkottak. Ez akkor szükséges volt az ő védelmükre, hiszen a zsidó közösség, amely nem hitt a Krisztusban, kirekesztette őket.

Ha abból a csoportból, abból a közösségből, abból a vallási csoportból valakit kizártak, akkor az éhenhalás veszélye fenyegette őket. Ezért rettegték az emberek, hogyha onnan kizárnak minket, akkor nekünk végünk van. Mit csináljunk? Mit tegyünk? Ellehetetlenítik az embereket. Ez a vagyonközösség pedig megvédte az embereket. Tehát a gyülekezet, az első közösség az az első hívőknek a védelmére volt. Voltak, akik rossz szándékkal jöttek. Itt Isten Szelleme azonnal egy ítéletet mondott Anániás és Safira fölött. Azt hazudták Péternek, hogy ők is beadták a teljes vagyonukat. Közben pedig nem adták be. Egy részét megtartották, csak megegyeztek, hogy ezt fogják hazudni.

Nézd meg, hogy Isten hogy néz a hazugságra! A hazugság gyűlöletes dolog Isten előtt. Péter nem azt mondta, hogy miért hazudtál nekem, hanem, hogy miért hazudtál a Szent Szellemeinek? Pedig Péterrel beszélt, de mégis a Szent Szellemeinek hazudott. Anániás azonnal holtan összeesett és meghalt. Jött a felesége és ugyanazt hazudta. De Péter a tudás szava által tudta, hogy hazudnak. Azt mondta, hogy nem kérte senki tőletek a vagyont, nem kérte tőletek senki a pénzt. Mi a csudának hazudtok? Isten Szelleme tudja, hogy miért tette ezt, nem próbálom megmagyarázni ezt a részt, hogy miért történt. Nagyon sokan próbálkoztak vele, de még eddig nagyon senkinek nem sikerült. Nem tudjuk! Egy dolgot meg kell tanulnunk, amit nem tudunk, azt nem tudjuk. Isten nem kötötte az orrunkra, biztos oka van rá. Amit akar, hogy tudjunk, azt viszont jobb, ha tudjuk.

Végül is mind a kettő meghalt, és nagy istenfélelem lett. Egy precedens dolog történt itt, hogy Isten dolga, Isten Szellemeinek a dolga nem játék. Utána letisztult ez a közösség és nagyon-nagyon sok jel és csoda történt. Voltak gazdasági jellegű gondok. Minden közösségben vannak problémák. Az apostolok kiváló igehirdetők voltak, ragyogóan tették a dolgukat. De voltak gazdasági feladatok is, voltak gazdasági problémák.

Voltak a görög nyelvű zsidók, akik nem beszéltek arámi nyelven, sem héberül, már korábban a diaszpórába, szétszóratásba kerültek, főleg ott Egyiptomban, az alexandriai zsidóságról lehet sokat olvasni, és nem értették. Ők is beadták a vagyonukat, de nem kaptak ellátást. Most akkor mit csináljanak? Megsértődtek és ott hagyták az egész közösséget? Azért az elég súlyos dolog, amikor valaki nem kap ellátást. Azért azt nem nagyon jól viseli az ember, úgy általában. Mit csináltak ők? Mondták az apostolok, hogy figyeljetek ide, mi ezzel nem foglalkozunk, ez nem a mi kompetenciánk, ti magatok közül válasszatok embereket erre a feladatra! Mondták, hogy válasszatok, akit akartok, nem baj, ha nem ért semmihez, jó lesz majd ott a gyülekezetben! Így választották ki az embereket? Nem! Hanem fölolvassom, hogyan:

Apostolok cselekedetei 6,3.

3. Válasszatok azért, atyámfiai, hét férfiút közületek, kiknek jó bizonyosságuk van, kik Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek, kiket erre a foglalatosságra beállítsunk.

Akiknek van egy jó előéletük. Mit mondott Jézus? Gyümölcsseiről ismerni meg a fát. Ne bízzatok dilettánsokra a dolgokat, hanem csakis olyanokra, akik már bizonyítottak, akiknek van jó bizonyosságuk. Ezt mondja az Írás, eszerint választották ki. És Szent Szellemmel és bölcsességgel teljesek. Tehát Szent Szellemmel is teljesek és bölcsességgel is. István volt ezek közül az egyik, aki alexandriai volt. Az alexandriai iskola elég híres volt, innen származott egyébként Apollós is, akivel majd később találkozunk. Szellemmel teljesek, akiket erre a foglalatosságra beállítunk, mi pedig maradunk az igehirdetésben, meg a szolgálatban. De ők nemcsak a fizikai dolgokban vettek részt, a gazdasági dolgokban, hanem a hét diakónus közül kettőről olvassuk, hogy ők Igét is hirdettek. Közülük lett az első vértanú, István, aki teljes volt Szellemmel, teljes volt bölcsességgel és hirdette a feltámadt Krisztust oly módon, hogy egyszerűen nem tudtak ellenállni az ő bölcsességének.

Itt látjuk az első vértanút, bár a római törvények és a zsidó törvények szerint sem lehet valakit megölni vagy kivégezni, ha el nem ítélik, ha be nem bizonyították a bűnösségüket. De annyira dühösesek voltak rájuk, hogy a fogukat csikorgatták, és még a szanhedrin döntése előtt megkövezték és megölték Istvánt. Ő volt az első vértanú. István meggyilkolása után ott volt egy Saulus nevezetű fiatal farizeus, aki Gamáliel iskolájában tanult, és ő is helyeselte István kivégzését. Nem tudjuk, hogy benne volt-e a hetvenkéttagú szanhedrinben vagy sem, de ő is helyeselte, és az ő lábaihoz rakták le István vértanúnak a ruháit. Saulussal mindjárt találkozunk a következő fejezetben, de közben nézzük meg, hogy mi történt.

Apostolok cselekedetei 8,5.

5. És Fülöp lemenvén Samaria városába, prédikálja vala nékik a Krisztust.

Fülöp nem az apostolok közül való volt, hanem a hét diakónus közül az egyik. Samáriába nem szívesen mentek már a korábban is említett okok miatt. Betelepített nem zsidó emberek laktak, akiket az asszír fogság után telepítettek be. Nem zsidók voltak, de fölvtették a zsidó vallást és megtartották a saját isteneiket is. Tehát nem szerették őket a zsidók. Ő elment és hirdette Samáriában a Krisztust. Mi történt?

Apostolok cselekedetei 8,7.

7. Mert sokakból, kikben tisztátalan szellemek voltak, nagy hangon kiáltva kimenének; sok gutaütött és sánta pedig meggyógyula.

Itt láthatjuk, hogy mi történik, amikor az Evangéliumot hirdetik. Szabadulások lesznek, a démonok elmennek, az emberek szabadokká válnak. De ott is meg lehetett találni az okkultizmust. Ott találkozott Fülöp Simon varázslóval, aki hitt Fülöpnek, újjá is született. És mit csinált Fülöp? Erre szeretném a figyelmet fölhívni. Fülöp azt mondja, hogy nahát, ez szuper siker, innentől kezdve elindult az én karrierem! Egy jó közönséget tudok most gyűjteni magamnak, megalapítom az első gyülekezetemet és én leszek a nagyágyú ott Samáriában! Bocsánat, nagyon kihegyeztem. Azért teszem, mert nagyon sokan gondolkodnak ma így. Mit csinált Fülöp? Ezt szeretném fölolvasni. Együtt dolgoztak, egy közösség voltak, egy csapat voltak, együttműködtek.

Apostolok cselekedetei 8,14–15.

14. Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Samaria befogadta az Isten Igéjét, elküldék azokhoz Pétert és Jánost;

Itt a kérdésem: volt-e központi gyülekezet először? Igen, volt. Jeruzsálemben volt az első gyülekezet. Az egy közösség volt, azoknak voltak vezetőik, voltak presbiterek, voltak diakónusok, és amikor történt valami, akkor együtt mozdultak. Nem magányos farkasként gondolta ki Fülöp, hogy most aztán megépíti a karrierjét, mert neki micsoda kenete van, micsoda fölként ember, és akkor most ő egyedül felépít egy gyülekezetet.

15. Kik mikor lementek, imádkoztak érettük, hogy vegyenek Szent Szellemet:

Hogy lehet Szent Szellemet venni? Többféleképpen. Van, amikor kézzel a kézzel imádkoztak és úgy vett valaki Szent Szellemet. Kornélius házában Péter csak éppen kinyitotta a száját és azonnal rászakadt minden pogányra a Szent Szellem, és nyelveken szóltak. Tehát így is lehet meg úgy is. Istent nem lehet beskatulyázni, hogy a Szent Szellem csak így teheti. Nagyon sokszor a mi elképzelésünket szeretnénk ráerőltetni. De még egyszer mondom, nem mi kell, hogy használjuk a Szent Szellemet, hanem nekünk kell hagyni magunkat, hogy a Szent Szellem használjon minket.

A napokban hallottam, hogy mit jelent prédikálni. Azt jelenti, hogy hagyni szóhoz jutni Istent. Úgyhogy igyekszem, hogy Ő szóljon ma hozzátok, az Igéjén keresztül.

Végül is megteltek Szent Szellemmel és gyakorlatilag ott Samáriában megalakult az első gyülekezet. De Saul még mindig üldözte az Egyházat. Az Apostolok cselekedetei 9. fejezetében olvassuk Saulus, a későbbi Pál apostol megtérését, ahogy ezt az Írás írja.

Apostolok cselekedetei 9,1–6.

1. Saulus pedig még fenyegetéstől és öldökléstől lihegve az Úrnak tanítványai ellen, elmenvén a főpaphoz,

2. Kére tőle leveleket Damaszkuszba a zsinagógákhoz, hogy ha talál némelyeket, kik ez útnak követői, akár férfiakat, akár asszonyokat, fogva vigye Jeruzsálembe.

Tehát az öldökléstől lihegve. Dühös volt! Ő azt hitte, hogy ő Istennek szolgál és Istennek tesz nagy szolgálatot azzal, hogy gyűlöli ezt a leszakadt zsidó szektát, ahogy akkor ott nevezték. Amikor leszektáznak téged is, akkor ne sértődj meg annyira, mert voltak már előtted szektások, és ha ők nem lettek volna, akkor ma nincs kereszténység.

Így állt hozzá Saul.

3. És amint méne, lón, hogy közelgete Damaszkuszhoz, és nagy hirtelenséggel fény sugárzá őt körül a mennyből:

4. És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

Saul mindjárt föltett egy kérdést:

5. És monda: Kicsoda vagy, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl: nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.

Az Úr megszólította őt egy kicsit határozottabban. Leesett a nagy lóról mindjárt és megkérdezte: Ki vagy te, Uram? Az Úr pedig monda: Én vagyok Jézus, akit te üldözöl, nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod.

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják neked, mit kell cselekedned.

Ezt a kérdést figyeld meg: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Mit mondott neki az Úr? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, menj be a városba, és majd megmondják neked, mit kell cselekedned.

6. Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Az Úr pedig monda néki: Kelj fel, és menj be a városba, és majd megmondják neked, mit kell cselekedned.

Itt megállunk egy kicsit, mert ez nagyon érdekes. Pál apostol találkozik személyesen a feltámadt Jézus Krisztussal, az Úrral és megkérdezte tőle, hogy mit kell cselekednie. Mit gondoltok, Jézus nem tudta volna elmagyarázni neki, hogy mit kell tennie? Mit csinált Jézus a nagy Pál apostollal, a nagy Saulussal? Beküldte a gyülekezetbe! Majd ott megmondják neked, hogy mit kell tenni. Mondhatta volna Pál, hogy na, most eljött az én időm, most már aztán én nem foglalkozok senkivel, én aztán megmutatom, hogy hogyan kell ezt csinálni, mert én találkoztam Jézussal! De Pál szíve nem ilyen volt! Beküldte Jézus Damaszkuszba, mert ott voltak a tanítványok. Majd ők megmondják neked, hogy mit kell tenni. Bement az egyenes utcába és ott imádkozott érte egy tanítvány, Ananiás, a kezeit rátéve és ezt mondta:

Apostolok cselekedetei 9,17.

17. Elméne azért Ananiás és beméne a házba, és kezeit reávetvén, monda: Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent neked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedjél Szent Szellemmel.

Apostolok cselekedetei 9,19.

19. És miután evett, megerősödék. Vala pedig Saulus a damaszkuszi tanítványokkal néhány napig.

Ide küldte Jézus! Nagyon sok olyan ember van, aki azt mondja, hogy nekem nem kell a gyülekezet, nekem nem kell a közösség, csak én, meg Jézus. Nem olvasunk ilyet a Bibliában. Mindannyiunkkal velünk van Jézus, de Jézus az egymással való közösségre hívott el bennünket. Nagyon fontos, hogy beküldte Pált a tanítványok közé és ott a tanítványokkal együtt volt, és velük együtt ment Igét hirdetni Damaszkuszba. Ott volt zsinagóga, ez nyilván azt jelenti, hogy volt ott zsidó közösség is és hirdette, hogy Krisztus az Isten Fia. De mi történt Pállal? Azonnal bajba került, mert a Krisztust hirdette.

Apostolok cselekedetei 9,25.

25. A tanítványok azért vevén őt éjjel, a kőfalon bocsáták alá, leeresztve egy kosárban.

A tanítványok menekítették ki a városból. Szükség van a közösségre? Védelmet jelent a közösség? Igen, mert senki sem képes egyedül betölteni azt a küldetést, amire Krisztus elküldte az

embereket. Szétosztotta a gyülekezetben az ajándékokat. Isten nem egy embernek adta oda az ajándékokat, nincs egy olyan szuper szolgáló se, aki rendelkezik mindazzal a kegyelmi ajándékkal, amelyre a Krisztus Testének szüksége van. Egyetlen nagyágyú sem tudja ezt betölteni. Amikor különszakadnak, akkor megfosztják az embereket a közösségtől, azoktól az ajándékoktól, amelyeket Isten a gyülekezetbe helyezett el. Ha kiveszik onnan a tagot, azzal a sátán romboló, pusztító munkáját végzik. A Szent Szellem nem indít senkit arra, hogy fölhívjon telefonon, hogy hagyj ott a gyülekezetet, hanem a Szent Szellem odaküld a gyülekezetbe, ahogy odaküldte Saulat is. Nagyon figyelj azokra az emberekre, akik a közösséget rombolják! Mert tudjuk, hogy ez a korunkban nagyon divatos eszme, nagyon divatos ideológia, és ez sajnos beszívárgott az egyházba is. Ez nagyon fontos! Azt jegyezd meg, hogy Pál apostolt Isten a gyülekezetbe küldte! Pál nem indított minden isteni és gyülekezeti felhatalmazás nélkül külön szolgálatot. Ezt talán érdemes megjegyezni! Sokan Pálra hivatkoznak, amikor ők egyedül flangálnak jobbra-balra, és rombolják és pusztítják a közösségeket. Sajnos ez a hibás tanítás, a meg nem értés.

Olvastuk Efézus 5,21-ben, hogy vessétek alá magatokat egymásnak Isten félelmében. Volt egy gyülekezeti kontroll a korai tanítványok idejében. Nem taníthattak azt, amit akartak, csak azt, amit Isten tanított nekik. Ezért voltak az apostolok, hogy védjék, óvják, őrizzék a krisztusi tanokat, hiszen akkor rengeteg hamis tanító volt, akik el akarták fordítani Isten tiszta Evangéliumát. Ma is ugyanez van, külön mennek és ráütnek a hasukra és azt tanítanak, amit csak akarnak, minden felhatalmazás, minden kiküldés, minden gyülekezeti kontroll nélkül. Vannak az önjelölt próféták. Sokan hallgatok ti is prófétákat. Én nem vetem meg a prófétálást, mert az teljesen biblikus dolog. De ezek közül a nagy próféták közül még egyet sem láttam, aki hagyta volna, hogy megítéljék a próféciját. Pedig ott van a Bibliában! Miért? Mert nem veti alá magát senkinek! De ez nem egy isteni dolog! Pál apostol alávetette magát a gyülekezetnek!

Közben Péter apostol is tevékenykedik, és Isten természetfeletti módon elküldi egy pogány házhoz, Kornéliusz házához, aki egy római katona volt, és istenfélő ember. Mint római katona, nem metélkedett körül, nem lehetett prozelita sem. De viszont hitt az egy Istenben, jó viszonyban volt a zsidókkal és imádkozott. Egy istenfélő ember volt! Gondoljatok bele egy ilyen ember helyzetébe, hogy végül is a zsidó közösség sem fogadta be, pogány sem volt, és milyen sokat jelentett számára az az üzenet, amit Péter apostol vitt neki! Természetfeletti módon angyal jelent meg Péternek és Kornéliusznak. Kornéliusz elküldte a tanítványait oda, ahol Péter éppen lakott, Simon tímár házábanál. Elment a Kornéliusz házához. Nem is egyedül ment, hanem vitt magával valakit. Ott is közösség volt, ott is már többen mentek. Ez nem tetszett a zsidóknak, mert egy zsidó ember nem léphetett be a pogányok házába. Majd később látjátok, hogy felelősségre is vonják Pétert, mert együtt evett velük. Amikor valakik együtt ettek a pogányokkal, azzal közösséget vállaltak velük. Végül is Péter hirdette az Igét és Kornéliusz háznépe üdvözült.

Az Apostolok cselekedetei 11-ben olvassuk azt, amikor Pétert felelősségre vonják. A nagy Péter apostoltól a gyülekezet megkérdezi, hogy miért mentél te be a pogányokhoz? Pétert számon kérték. Pétert az egyház egyik vezetőjének mondják, és tényleg az volt. De neki is számot kellett adnia a gyülekezetben, hogy miért tette azt, amit tett. Volt egy gyülekezet, volt egy központ, volt egy kontroll a hívők fölött. Egy egészséges kontroll, ami megvédi az ő hitüket és megvédi a tiszta tanítást. Akkor Péter elmondta az egész történetét. Az Apostolok cselekedetei 11,17-ben azt mondja:

Apostolok cselekedetei 11,17–19.

17. Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nekik, mint nekünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?

18. Ezeknek hallatára aztán megnyugovának, és dicsőíték az Istent, mondván: Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre!

Mit gondolnál ilyenkor? A pogányok is megtértek, akkor gondolhatnád, hogy na, hát akkor a zsidó tanítványok fölkeltek, és mentek Evangéliumot hirdetni a pogányokhoz. De nem ez történt, a 19. verset nagyon fontos megérteni:

19. Azok tehát, akik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott, eljutának Föniciáig, Ciprusig és Antiókhiaig, senkinek nem prédikálván az Igét, hanem csak a zsidóknak.

Ha ezen a tizenkét tanítványon múlik, akkor a kereszténység egy zsidó szekta marad csak. Eszük ágában sem volt elmenni a pogányokhoz. Értsétek meg, hogy annyira zsidók voltak, annyira zsidó fejjel gondolkodtak, közben mégis keresztények voltak. Mit mond ez nekünk? Azt, hogy ha valaki hívő keresztény, nem kell feladni az identitását, és a zsidóknak sem kell földelni a zsidó identitásukat azért, mert ők kereszténnyé lettek. Ugyanúgy jártak a templomba, ugyanúgy ünnepelték a zsidó ünnepeket, ugyanúgy szem előtt tartották a törvényt, még talán körül is metélték a gyerekeiket. Micsoda botrány! Pál Timótheust körülmélté. Miért? Azért, hogy tudjanak szolgálni, hogy be tudjon menni a templomba, mert ha egy pogány bement oda, akkor megkövezték. Ezt azért is mondom el, mert néha furcsán gondolkodunk, és egy kicsit nézzük meg, hogy mik történtek annak idején. Bizony, történtek ilyen dolgok.

Mivel magyarázzuk ezt? Olvassuk Pál apostolról, hogy nem számít a körülméltetés, nem számít a törvény, mert nem ez alapján üdvözülnek az emberek, és mégis körülmélt egy embert. Micsoda ellentmondás ez! De nem ok nélkül tette, amit tett. Ez egy nagyon fontos dolog! Itt megalakul az antiókhiai gyülekezet. Szamáriában, Antiókhiaiban nevezték először keresztényeknek a keresztényeket. Ez nem egy zsidó szekta, ahogy annak idején mondták, hanem itt már egy külön hitről van szó. Akkor már elkülönítették a zsidóktól a kereszténységet, mint önálló hitet. Mi történt itt Antiókhiaiban? Bementek, szétszóródtak, terjedt az Evangélium és Antiókhiaiban lett egy gyülekezet.

Apostolok cselekedetei 11,21–24.

21. És az Úrnak keze volt velük; és nagy sokaság tért meg az Úrhoz, hívővé lévén.

22. Elhatott pedig a hír öfelőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiaig.

Barnabással még az elején találkozunk, az Apostolok cselekedetei 5,4-ben, amikor ő is odaadta a vagyonát, kit Józsefnek hívtak, akinek a neve vigasztalás fia, Barnabás. Tehát pogányokból lettek hívők. A jeruzsálemi központból kiküldték Barnabást, az egyik tanítványt, hogy ő pásztorolja azt a gyülekezetet. Helyén való dolog ez, hogy a gyülekezetből küldték ki? Igen!

23. Ki mikor odajutott és látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és buzdítá mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban.

24. Mert jámbor és Szent Szellemmel és hittel teljes férfiú volt ő. És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz.

Itt előtte azt látjuk, miután megszabadították Damaszkuszban az első prédikációja után Pál apostolt, hogy elment a jeruzsálemi gyülekezetbe, elment a jeruzsálemi tanítványokhoz. Pál apostol, Saulus! De nem fogadták őt! Előtte még ott gyilkolta a keresztényeket, aztán megjelenik, és azt hitték, hogy báránybőrbe bújt farkas. De Barnabás bevitte oda, azt mondta, hogy én láttam, hogy mit csinált Damaszkuszban. Együtt szolgált a jeruzsálemi gyülekezettel és azok vezetőivel, velük együtt hirdette a Krisztust. De ez nem volt elég, mert Pál apostolt meg akarták ölni megint. Mondták neki az apostolok, hogy menj el innen, mert az életed veszélyben van. Akkor Pál visszament Tarzuszba, ahol tizenegy évet élt. Nem tudunk semmit arról, hogy mit csinált ott ez idő alatt, mert semmit nem jegyeztek fel.

De Barnabás jött megint a képbe. Megalakult az antiókhiai gyülekezet, és Pál apostolt elhívták a gyülekezetbe, ahol megint együtt dolgoztak. Látjuk Pál apostol útját, ő tényleg közösségi munkát végzett az összes többivel. Nem járt külön. Egyetlen olyan útja sem volt, ami után vissza ne ment volna a gyülekezetbe beszámolni, hogy mit végzett. Kivéve a római, mert ott meghalt, már nem tudott visszamenni, lefejezték. Egy közösségi élet volt ott akkor, és szeretném, ha látnád, hogy amikor kalandvágó emberek próbálnak szétszaggatni valamilyen indíttatásból, ezt azért teszik, mert nincs megértésük arról, hogy miről szól ez az Evangélium, miről szól ez a korszak. Ez a korszak a gyülekezeti korszak és ez a közösségről szól! Igenis meg kell maradnunk azon a helyen, ahova Isten elplántált bennünket! Isten nem tudja megáldani ezeket az összevissza zavartságokat.

Embereket próbáltunk meggyőzni, hogy ne hagyj el a gyülekezetet, ne szakadj külön, mert nem tudsz egyedül többet tenni, mint amikor közösen csináljuk, de mind a mai napig nem értik. Mi van ezekkel az emberekkel? Ha azzal a nagyágyúval történik valami, mi van az összes többi hívővel, kik fogják tovább vinni a szolgálatot? Van-e utánpótlás-nevelés?

Krisztus két dologra hívott el bennünket: hirdessük az Evangéliumot és tegyünk tanítványokká minden népeket. A tanítványozás ott folyik a gyülekezetben. Mi is itt nőttünk föl, és nem mindig kényelmes a gyülekezetben, vannak viharos események néha. Sőt, azt mondja az Írás az 1Korinthus 10-ben, hogy szükséges, hogy szakadások legyenek köztetek. Mindig lesznek olyanok, akik elkóborolnak. Ha az Apostolok cselekedeteihez odalapozol, ott is mondja Pál apostol, aki mindig együtt munkálkodott a gyülekezettel. Még egy igeverset szeretnék fölolvasni.

Apostolok cselekedetei 13,2–3.

2. Mikor azért azok szolgálnak az Úrnak és böjtölének, monda a Szent Szellem: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, amelyre én őket elhívtam.

Figyelj, hogy Barnabást és Saulust. Saulus a második helyen van, Barnabás a pásztor, Barnabás a vezető. Utána nézd meg mit csinált, Pál apostol kiment a saját szakállára csak úgy? Nem!

3. Akkor, miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájuk vetették, elbocsáták őket.

Az első missziós útjára Pál apostol a gyülekezetet küldte ki, anélkül nem mentek. Látjuk azt az esetet az Apostolok cselekedetei 15. részében, amikor mennek olyan emberek, akiket senki nem küldött. Elmentek, imádkoztak, mert és kiküldte őket a Szent Szellem. Pál első útja Cipruson keresztül ment, ott találkozik az ördöngössel, Eliással, aztán mennek egész föl pizidiai Antiókhiaig, Lidába, Derbébe, Joppéba és ott szolgálnak. A dél-galáciai részre mennek, utána visszatér Pál apostol Antiókhiaiba és beszámol a gyülekezetnek. De probléma volt, hogy mit csináljanak a megtért pogányokkal, mert jöttek olyan emberek, akiket senki nem küldött. Nem küldte a gyülekezet, a saját szakállukra mentek. Ez a 15,24-ben van:

Apostolok cselekedetei 15,24.

24. Mivelhogy meghallottuk, hogy némelyek miközülünk kimenvén, megzavartak titeket beszédeikkel, feldúlva a ti lelkeiteket, azt mondván, hogy körülmetélkedjétek és a törvényt megtartsátok; kiknek mi parancsot nem adtunk:

Nem mi küldtük őket! Odamentek, zavart csináltak, gyülekezeteket bomlasztottak. Történnék ma is ilyenek? Persze! Senki nem küldte őket, mégis zavart csinálnak. Azt mondják: Nekünk nem kell a gyülekezet, mi csak úgy egyedül megyünk, mi nem tartozunk senkihez, mi senkinek nem tartozunk beszámolni, mi majd egyedül tudjuk! Ha az emberek nem tudják elviselni azt, hogy mi egymás alá vagyunk rendelve, akkor nem tudják elviselni az Isten alá rendelést sem. Akkor Istennek sem engedelmesekek! Ezt meg kell értenünk, hogy ez így volt abban az időben is. Akkor is a gyülekezet küldte ki őket.

A második útjáról is visszajött Pál apostol Antiókhiaiba és onnan ment el. Miután az a vitás kérdés volt, megbeszélték, hogy most mit csináljanak ezekkel a pogányokkal. Volt a jeruzsálemi első zsinat, ahogy nevezzük, ott van az Apostolok cselekedetei 15-ben, ahol a tanítványok összejöttek, és megegyeztek. Mondhatnánk, hogy pásztor-konferencia, vagy szolgálókonferencia. Azok az emberek, akik érintettek voltak. Beszélt Barnabás a pogányok megtéréséről, beszélt Pál apostol, hogyan születtek újjá, Péter is fölszólalt, hogy ő is járt pogányoknál, látta, hogy mi történt. Jakab, aki a jeruzsálemi gyülekezet vezetője volt, azt mondta, hogy nem kell megtartaniuk a törvényt, de óvakodjanak a vértől, fülvaholt állattól, a paráznaságtól. A nóei parancsolatokat tartsák meg, és ne vessünk más terhet a pogányokból lett hívőkre! És megegyeztek. Ez történt, közösen csinálták, közösen végeztek. A Galata 3-ban is olvashatunk erről a történetről. Ott Pál és Péter egy kicsit összeszólalkoztak, de Péter levelének végén olvashatjuk, hogy elismerte Pál apostol szolgálatát, és hogy amit Pál írt, az Isten Igéjével egyezik. Nem volt köztük feszültség, nem egymás ellen dolgoztak, hanem egymással közösen. Az egy Úr Jézus Krisztusnak. Ez példa legyen előttünk! Még a 20-as fejezetből olvasok egy nagyon ismert Igét.

Apostolok cselekedetei 20,28–30.

28. Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.

Ezt nem csak pásztoroknak mondja, hanem hívőknek is. Az egész nyájra, tehát fontos Istennek a közösség. A Szent Szellem tett minket vigyázóvá a gyülekezet pásztorlására. Mit jelent, hogy pásztorolni? Egy szóval meg lehet fogalmazni: gondoskodni. Viseljetek gondot egymásra! Amikor az Úr a mi pásztorunk, Ő a jó pásztor, akinek gondja van ránk. A Szent Szellem bízott meg azzal mindegyikünket, hogy vigyázzunk a gyülekezet egységére. Vigyázzunk arra, hogy ne legyenek szakadások, hogy egy értelemben legyünk. Nagyon sok helyen mondja ezt a Biblia. Akik nem ebben a szellemben gondolkodnak, azok keresztényként is sajnos a sátán munkatársai. Megtévesztettek, összezavartak. Láttam egy olyan autót, amire ki volt írva, hogy ne kövess, mert én is eltévedtem. Hát, sokan kiírhatnák ezt a hátukra! Ha valaki nem a gyülekezetbe és az egyházba tereli az embereket, hanem onnan el, akkor neked, mint hívőnek föl kell ismerned, és nyugodtan mondhatod, hogy távozz tőlem, sátán, mint ahogy Péternek mondta Jézus. Ez nem Isten munkája! Miért?

29. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak.

Elvisz téged másfelé, mi van utána veled? Történik valami X.Y.-nal, és látunk gyülekezeteket szétszéledni. Kiszakították és eltűnt az illető, eltévelyedett. Mi van az emberekkel? Mi van a többiekkel? Mi nem közönséget építünk, hanem közösséget! Óriási különbség! Nem a lájkokat gyűjtjük, nem azt, hogy hányan vagyunk. Ha az igazságot hirdeted, akkor nem kapsz sok lájkot, de ne aggódjál, mi nem erre vadászunk. Sajnos bele fogják írni a sok szemetet, meg a sok vallásos ostobaságot keresztényként. Ezt Pál a gyülekezetnek mondja:

30. Sőt, ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják.

Közönséget építenek maguknak és nem közösséget. Figyelj ma erre Vannak, akik ezt már másodszor hallják, de úgyse tudom egyformán elmondani, nem baj, ha többször hallják. Csak azért mondtam el ezt az üzenetet, mert neked, mint hívőnek, tudnod kell azt, hogy ne légy eltévelyedett báránka. Olvassuk a Lukács 15-ben, hogy Jézus az eltévedt báránnyt a nyakába veszi, és visszahozza, mert a báránka néha eltéved. Nem azért, mert rossz, nem is azért, mert el akar tévedni, csak a báránka olyan, hogy néha nem gondolkodik. A báránka meglát egy fűcsomót és odamegy. Ő csak egyszerűen enni akar, élni akar, a báránka elmegy és csipeget, aztán lát egy zöldebbet, oda is elmegy, ott jobbat prófétálnak, oda is megyünk, ott is meghallgatjuk. A báránka elmegy, és közben eltévelyedik a nyájtól, útközben mindenféle baja lesz, beleesik a gödörbe, mert a báránka nem tud gondoskodni magáról. A báránka egy aranyos állatka. A gyerekeknek vannak bárányaik, Dórika beviszi nekik a füvet és tizenhét báránka ott van körülötte és három kecske is van. De ha elfogy a fűcsomója és én fogok egy másik fűcsomót, akkor az összes báránka énutánam jön. Bocsáss meg, de annyira találó ez a példázat. Nem ezt teszik a keresztények? Nem azért, mert a báránka rosszindulatú, egy szeretnivaló aranyos jószág, de nem képes néha gondolkodni, hogy mi lesz ennek a következménye. A báránka nem tud gondoskodni magáról, megvédeni sem tudja magát, még rúgni és harapni sem tud talán. A kecskebak az igen, mert látom, amikor ott összeakadnak. De a báránka nem képes arra. Mit csinál Jézus? Visszahozza! Nem szidja meg, hanem nyakába veszi, és azt mondja, hogy gyere, visszaviszlek a nyájba! Eltévelyedett, mert ő csak élni akar, ő csak enni akar. Ott jobb munkalehetőséget kapott, itt ezt kapott, ott azt kapott, és elkóborolnak az emberek. Elmennek a nyájtól és sebezhetővé válnak. A farkas meg könnyen elkapja őket. Amikor együtt vagyunk, amikor közösségben vagyunk, a közösség egy erőt képvisel. Értsd meg, hogy ennek vagy a része! Ilyen kalandozásokból pedig maradjál ki! Amen! Dicsőség legyen Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.